

Behandlet først i *Folketinget*. 1. Beh. $\frac{9}{11}$ (F. Sp. 1554). 2. Beh. (sidste) $\frac{14}{11}$ (F. Sp. 1685). *Oversendt til Landstinget* 1. Beh. $\frac{21}{11}$ (L. Sp. 147). Henvist til Udvalg paa 9 Menl. (Jørgen Berthelsen, Danneskjold-Snmsøe, Gundersen, Jørgensen, Matzen, Rambusch, Rasmussen-Krøjerup, Reedtz-Thott (Form.) og Sehested). Betænkning (B. Sp. 647) afgiven $\frac{27}{1}$. (Ordfører: Matzen). 2. Beh. (sidste) $\frac{6}{2}$. (L. Sp. 647).

Hovedindholdet af Traktaten, der er undertegnet den 12. Februar 1904 af Udenrigsminister Deuntzer og Hollands herværende overordentlige Gesandt, er følgende:

Parterne forpligte sig til at forelægge til Afgørelse for den permanente Voldgiftsdomstol i Haag alle Tvistigheder og alle Stridigheder imellem dem, som ikke maatte have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej. Parterne skulle i hvert enkelt Tilfælde, inden de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsantagelse, hvorved klart fastslaaes Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsdomstolens Sammentræden og Proceduren. — Det foranførte skal dog ikke være anvendeligt paa saadanne Tvistigheder mellem den ene kontraherende Stats Undersaatter og den anden kontraherende Stat, som denne sidste Stats Domstole maatte være kompetente til at paadømme i Henhold til denne Stats Lovgivning. — Stater, der ikke have undertegnet Konventionen, kunne slutte sig til den. — Konventionen er afsluttet paa ubestemt Tid; den kan opsiges med 1 Aars Varsel.

I Landstingudvalgets Betænkning fremhæves, at denne Konvention efter sin klare Ordlyd medfører, at *alle* Tvistigheder, hvilken end deres Aarsag, Beskaffenhed og Genstand maatte være, hvad enten de grundes paa Retskrav eller paa rene Interessekrav, eventuelt skulle indbringes for Voldgiftsdomstolen. Denne Affattelse af Traktaten — der altsaa ikke, som den dansk-russiske Voldgiftstraktat af 1. Marts 1905, tilføjer Undtagelser*), som gøre Traktaternes Evne til at sikre

*) „forsaa vidt Tvistighederne ikke berøre de paagældende Landes Uafhængighed eller deres Livsinteresser eller Udøvelsen af deres Suverænitet“. Se ogsaa nedenstaaende Konventioner med Belgien, Frankrig, England og Spanien.